

Medlemmer, af hvis Livsvarighed der kan udbrages en Probabilitet, som aldeles forsvinder, naar Deeltagerne kun ere nogle faa. Desuden er jo, om der endog i enkelte Communer skulde være tilfaldet eller allerede grundlagt saadanne Anstalter, dette en aldeles frivillig Sag for Kommunen, men man kan dog ikke, naar man erkjender Nytten og Vigtigheden af saadanne Anstalter, forudsætte, at det bør overlades til de enkelte Communers Forgodtbefindende, hvorvidt de vilde oprette saadanne Anstalter, hvorledes de derhos vilde oprette dem, og hvilken Organisation de vilde give dem. — Det er endvidere vistnok sandt, at det neppe tør haabes, at en saadan Anstalt som den her foreslaaede lige fra Begyndelsen af vil faae nogen stor Udbredelse; men der er jo neppe noget Niemed, for hvilket det er værd at bestræbe sig, der kan være sikkert paa fra Begyndelsen af at vinde almindelig Udbredelse og i en meget kort Tid at kunne blive fuldstændigt opnaaet. Der findes ganske vist en Mængde Fordomme og en stor Mængde Ubekjendtskab med Sligt, som maae forjages og oplyses, førend det almindeligt kan blive indseet, til hvilken Nytte og til hvilke velsignelsesrige Følger en sliq Anstalt vil kunne være for Mange. Og der er ganske vist mange Fristelser i Livet til at unddrage sig den Forpligtelse, som man skylder sig selv og sine Efterkommere til at sørge for sig og for dem, hvis Livsforhold ere bundne til En, hvorfor det ikke er vanskeligt at indsee, hvorfor det saa ofte forsømmes, saavel af den ene Klasse som af den anden, at gjøre saadanne øieblikkelige Opoffrelser, hvorved den fornødne Sikkerhed kunde have for Ens Alderdom og Ens Efterladte. — Jeg beklager, som sagt, at det omtalte Angreb paa Lovforslaget er fremkommet fra den Side, hvorfra det er kommet, men jeg skal som Følge af denne Beklagelse heller ikke gaae videre ind paa Enkelthederne i det Foredrag, som vi nys have hørt. Jeg har kun troet det nødvendigt at udtale — og jeg antager, at det under den fortsatte Debat mere og mere vil blive oplyst — hvormeget den ærede sidste Taler har havt Uret i den af ham fremsatte Anskuelse.

Da jeg engang har faaet Ordet, skal jeg ikke ganske forbigaae de andre Indvendinger,

der ere gjorte imod Lovforslaget. Det synes, at man i Særdeleshed har lagt Vægt paa, at der tilstræbes oprettet en anden garanteret Anstalt for de lavere Classers Forsørgelse end den allerede nu bestaaende, som har havt en 25aarig Virksomhed. Jeg skal i saa Henseende blot anføre, at, naar den om Sagen nedsatte Commission ikke har udtalt nogen bestemt Mening herom, saa vil man, naar man efterseer, af hvem denne Commission bestod, maaskee deri finde tilstrækkelig Grund til at indsee, hvorfor man nødtigt vilde gaae ind paa en saadan Undersøgelse. Jeg erindrer vel derhos ikke Betænkningens Ordlyd om dette Punkt, men jeg har dog, saavidt min Hukommelse strækker til, Grund til at antage, at det tydeligt nok fremskinner af Betænkningen, at idetmindste Fleertallet af Commissionens Medlemmer ansaae det for rigtigst, at der blev oprettet en ny Anstalt, som skulde følge et ganske andet Administrationsprincip end det, som den nuværende Anstalts Bestyrelse følger med Hensyn til de Classer, som denne Anstalt af 1842 var bestemt for, og for hvilket man nu har en 25aarig Praxis. Det er meget vanskeligt at helde ny Vin paa gamle Flasker, og det er overordentlig vanskeligt, hvor der engang har dannet sig en bestemt Praxis i en Bestyrelse, da at faae denne forandret. — Et æret Medlem har gjort opmærksom paa, at man ogsaa i den bestaaende Anstalt kunde tegne sig for en Livrente af 5 Rd. aarlig mod en Betaling af 53 $\frac{1}{2}$ om Aaret, og han tilføiede, at naar en Arbejder gjorde det i sit 20de Aar, saa var det altsaa kun 1 $\frac{1}{2}$ om Ugen; men dette „altsaa“ var ikke paa sit rette Sted, thi det er netop en af Forskjellighederne imellem Bestyrelsesmaaden af den ældre og den Bestyrelsesmaade, der skulde følges ved den nu foreslaaede Anstalt, at man ved den Anstalt, som man nu har bragt i Forslag, er gaaet ud fra, at Indstudene kunde stee i saa smaa Portioner, som det var den arbejdende Klasse, efter dens Medlemmers forskjellige Stilling i Særdeleshed, ønskeligt at kunne yde dem. Det er jo ikke blot sjerdingaars- og ikke blot maanedsviis, men det er fjortendags, ja ugentligt, at man i Lovforslaget er gaaet ud fra, at Enhver skulde kunne betale sine Indstud, og vi have her i Salen